

Đồ ngọc ! Đến cuối cùng anh cũng vì em à !

Câu chuyện của tôi bắt nguồn từ hai chữ "Bạn thân". Tôi với nó bắt đầu thân từ khi hai đứa ngồi chung bàn thời cấp. Nó cao to, đẹp trai, học giỏi, con nhà khá giả trong trường; đi chung với nó lúc nào tôi cũng bị coi là làm nền cho nó phát sáng. Tôi thì chẳng có gì giỏi hơn nó cả, một cô gái bình thường, học bình thường, đẹp cũng bình thường, nhưng sao tôi với nó lại thân nhau nhỉ?. Chắc tại tôi quá hiền, hay giúp đỡ nó chăng!

- Ê! Mày nghĩ cái gì mà thân người ra vậy hả?

Nó làm tôi giật cả mình

- - Tao đang nghĩ sao tao với mày lại thân nhau nhỉ? Trong khi đó mày thì cái gì cũng giỏi, tao thì trên cả bình thường, đáng lẽ mày phải chọn Nguyệt làm bạn thân mới đúng, nó hoàn hảo như mày mà...

- - Đồ ngọc này, tao phải chọn mày để khi tao đi với mày tao mới nổi lên được chứ, đi với con Nguyệt để tao làm nền cho nó à!

Nó đánh tôi một cái vào đầu rồi lôi tôi đi.

Vẫn như ngày nào, trên chiếc xe đạp cổ ngang ngày xưa nó vẫn chở tôi đi mọi ngày. Thấm thoág đã qua 3 năm, giờ tôi với nó đã là sinh viên năm 3. Tôi với nó ngày xưa đã quyết tâm cùng thi đậu vào trường Kinh tế và may mắn đã đến với hai đứa để giờ đây tôi với nó được gần nhau như thế này. À còn có Nguyệt nữa, Nguyệt cũng học chung trường lại ở chung lớp quả là không con gì bằng...

Ten ten ten....

- - A lo. Thăng chó tao nghe đây

- -Sao lúc nào mày cũng gọi tao là chó hết hả con khi?

- - Mày nghe câu "Gọi nhau bằng chó nhưng chơi với nhau bằng bạn, còn hơn gọi nhau bằng bạn mà chơi với nhau bằng chó chưa", tao gọi mày bằng chó là tao chơi với mày bằng bạn đó đồ ngọc! haha

- - Mày thôi đi! Tao có chuyện nhờ mày đây. Mày rảnh không tao qua chỗ?/

- - Chuyện gì vậy? sao nghe nghiêm túc vậy?

- - Mày đi rồi sẽ biết. Chuẩn bị đi tao qua liền..

- - Này! Alo.....

Nó tắt máy rồi. Không biết thằng này định dở trò gì nữa không biết? Thôi thay đồ rồi tính. 10 phút sau nó đến chở tôi đi đến một cửa hàng lưu niệm, lúc này tôi vẫn không hiểu chuyện gì đang diễn ra ở đâu

- - Mày dẫn tao vào đây làm gì hả? Hay mày có người yêu rồi?

- - Đúng là bạn thân có khác, sao mày hiểu tao thế, sắp có thôi mày à

Nó trả lời một cách hồn nhiên, tôi sửng sốt trước những lời nó nói

- - Là thật hả Hoàng? Sao mày không nói cho tao biết hả? Mà con nào vậy tao có biết nó không?

Tôi ngạc nhiên, hỏi một loạt câu hỏi, nó thì cười đất chí trả lời từ từ

- - Sao mày ngạc nhiên thế, tao có người yêu là chuyện bình thường mà.

- - Mày nói nhanh đi. Sao mày lại giấu tao hả? Đã hứa dù có chuyện gì cũng phải nói cho tao biết mà

Tôi hờn nó, rồi quay mặt đi chỗ khác. Nó thì gãi đầu bức tóc xin lỗi tôi

- - Tao xin lỗi mà, không phải tao giấu mày, mà tao đợi xem tình cảm của mình như thế nào đã mới có thể nói với mày được. Mày giúp tao đi mà, năn nỉ mày luôn đó, xong chuyện mày muốn ăn cái gì cũng được

Tôi quay mặt lại nhìn chăm chăm vào nó, nhìn mặt nó tôi không thể nào giận được, tôi cười lên một phát rồi đập vào vai nó

- - Thằng chó này, mày chịu đi tìm người yêu rồi à! Cứ bu tao hoài làm sao mà tao có người yêu được chứ.

Nó thở phào nhẹ nhõm

- - Con này, mày làm tao sợ đứng tim

- - Mà tao hỏi này. Con mày yêu là con nào thế? Nói tao biết được không?

Nó nhìn tôi cười một cách sung sướng

- - Mày biết đó Vy. Lại rất quen nữa

- - Ai? Tao quen hả. mày đừng nói mày với con...con Nguyệt nha!

Nó cười phá lên, đập tôi một cái; tôi thì thần người ra không hiểu chuyện gì xảy ra

- - Tao nói đúng là bạn thân mà, chỉ cần nhìn là hiểu chứ không cần nói. Ừ tao thích Nguyệt mà hình như Nguyệt cũng thích tao thì phải. Mà mai là sinh nhật của Nguyệt, mày giúp tao chọn quà cho Nguyệt nha

Đúng như dự đoán của tôi Nguyệt thích nó lâu rồi từ thời cấp 3 kia, và bây giờ nó cũng có ý với Nguyệt rồi, hai người họ sắp trở thành người yêu sao? Rồi nó sẽ bỏ tôi sao? Không phải đâu, chắc tại tôi quá bất ngờ, không tin được sẽ có ngày nó rời xa tôi như thế. Chắc tôi phải học cách sống khi thiếu nó mới được.

- - Mày làm tao bất ngờ quá Hoàng ơi. Tao vẫn không thể nào tin được có lúc mày lại có tình cảm với Nguyệt đó

- - Tao cũng là con trai mà, chứ có phải ba đê đâu mà không thích Nguyệt, với lại tao cũng đâu có muốn mà tình cảm nó thế thì tao sao cấm con tim mình được. Mà về tao kể tiếp cho, giờ mày giúp tao đi

Dứt lời, nó kéo tôi vào cửa hàng lưu niệm mà nó dẫn tôi đến. Vào lựa quà cho nó mà tôi không thể ngừng suy nghĩ, Nguyệt hấp dẫn vậy sao? Nguyệt có thể làm tất cả những đứa con trai thích Nguyệt thật sao? Cũng đúng thôi Nguyệt xinh đẹp, dịu dàng, học giỏi, nói chuyện dễ đi vào lòng người như thế thì con trai mà không thích Nguyệt chứ, ngày cả tôi cũng thích Nguyệt nữa mà.

Loay hoay được một lúc, cuối cùng tôi và nó cũng chọn được cho Nguyệt một chú Đôrêmon rất đẹp, vì Nguyệt thích Đôrêmon mà nó nói thế đó. Chắc nó biết rất rõ sở thích của Nguyệt nên khi vừa nhìn thấy con Đôrêmon nó vui mừng cầm luôn mà không cần hỏi ý kiến của tôi.

2 tuần từ cái ngày nó dắt tôi đi mua quà cho Nguyệt trôi quá trong sự im lặng bất thường của nó, cuối cùng hôm nay nó bắt chợt gọi cho tôi.

- - Alo, mày ơi tao có chuyện muốn nói với mày

Nghe giọng điệu nó rất vui là tôi đã đoán được chuyện nó muốn nói với tôi rồi

- - Hai đứa bây làm người yêu của nhau rồi à?

- - Trời ơi! Tao nói chỉ có mày mới hiểu tao thôi, Nguyệt mới đồng ý làm người yêu của tao khi tối, tao vui quá mày ơi

Nó cười khúc khích, nghe nó cười mà tự nhiên lòng tôi thất lại, tim nó cứ nhoi nhoi lên, không hiểu lý do sao nữa, hay tại tôi vui cho nó nên tim nó cũng nhoi theo luôn

- Chúc mừng mày nghe, cuối cùng mày cũng chịu buông tha tao rồi, tao vui quá. Lúc đầu tao tưởng mày ba đề nên không chịu có người yêu mà cứ bám tao, làm tao cũng ế theo luôn, giờ mày có người yêu rồi tao cũng có cơ hội thoát ế rồi!

- - Mày điên à! Tao chuẩn men nha, chẳng qua tao chưa tìm được người thích hợp thôi.

Kết thúc cuộc nói chuyện mà một tháng trời nó mới gọi cho tôi, không hiểu sao cảm xúc lúc này của tôi vừa vui vừa buồn. Vui vì cuối cùng thằng bạn của tôi nó đã tìm được người xứng đáng với nó, thế tôi buồn về chuyện gì vậy?

Từ ngày nó có người yêu đến giờ mọi chuyện đảo loạn cả lên, nó bắt đầu xa tôi nhiều hơn, bắt đầu ít nói chuyện đùa giỡn như trước nữa. Dãy bàn mà tôi và nó ngồi lúc trước giờ có thêm Nguyệt vào cảm giác như mình bị bỏ rơi, rơi vào một thế giới không biết ai và không ai biết mình. Lúc chưa quen Nguyệt, nó hay chở tôi đi ăn đi dạo, có lúc hai đứa vào phòng đóng cửa tắt điện rồi xem phim ma đến nửa đêm vẫn chưa chịu dừng, xem xong tôi sợ quá nên không cho nó về rồi bắt nó ở đó chờ tôi ngủ rồi mới được về. Rồi có những lúc nó đi nhậu với mấy đứa nam về say rồi chui vào phòng tôi không chịu về, tôi thì sợ nửa đêm nó trúng gió nên canh cho nó ngủ cả đêm đến sáng giật mình tỉnh dậy thấy ngủ trong vào tay nó khi nào không biết, những kỷ niệm với nó nói ra hết thì phải viết nguyên một cuốn vở vẫn chưa kể hết. Nhưng bây giờ thì sao? Nó bỏ bê tôi, nó không quan tâm tôi, trong mắt nó bây giờ chỉ có Nguyệt mà thôi; có phải tôi quá ích kỷ không? Giờ nó có người yêu rồi thì phải lo cho người yêu nó chứ, đâu phải cứ lo cho mình như vậy được. Giờ đây ngồi một mình trong căn phòng nhưng chưa bao giờ nó lại lạnh lẽo cô đơn như thế này, tôi thèm được nó chở tôi đi chơi, thèm được nó công đi dạo trên biển, thèm cái cảm giác được nó bóp chân lúc chân tôi mỏi. Nhưng bây giờ những chuyện nhỏ nhặt như nhắn tin gọi điện cũng trở thành xa xỉ đối với tôi.

- - Alo! Mày làm gì đó? Tao đói mày dẫn tao đi ăn đi

- - Mày tìm cái gì ăn tạm đi, lát nữa về tao mua đồ ăn cho, giờ tao đang đi dạo với Nguyệt rồi mày ơi!

- - Ừ tao biết rồi! lát không cần mua đồ ăn cho tao đâu, mày đi chơi vui về nha

- - Ừ mày thông cảm cho tao nghe chó!...

- - Tao biết rồi. tao sẽ hi sinh vì tình yêu của mày, nên mày yên tâm đi, nhớ quan tâm Nguyệt nhiều vào nghe chưa

- - Cảm ơn mày nghe, mày yên tâm cái gì chứ quan tâm thì tao không thua ai mà

- Ủ! Đúng. Sự quan tâm của nó là trên cả tuyệt vời rồi, bạn bè mà nó quan tâm như thế còn người yêu thì chắc gấp trăm ngàn lần rồi.

Cốc cốc cốc!...

- - Ai đó?

- - Tao đây! Mở cửa cho tao nhanh

Tôi giật cả mình, loay hoay

- - Mày đợi tao xíu, sao mày nói đi chơi với Nguyệt mà?

- - Nguyệt hôm nay có việc đột xuất nên tao qua thăm mày sẵn tiện mua đồ ăn qua cho mày luôn. Nhanh lên nào làm gì mà lâu thế! Nó dục tôi.

- - Cái thằng này! Mày thử làm con gái đi rồi biết. Tôi nói giăng mặt nó.

- - Chắc vậy quá! Khi nào mày dạy tao làm con gái với nha...

Nói xong tôi với nó cười phá lên như thể chỉ có hai đứa tồn tại trong cái không gian đông đúc này.

- - Thằng chó mày vào đi

Nó nhìn tôi chằm chằm rồi phán câu

- - Ô! Mấy bữa không gặp mà mày xinh ra ha

Tôi ôm mặt cười như chưa bao giờ được cười, vì từ khi chơi với nhau nó chưa bao giờ khen tôi dù chỉ một câu. Nó toàn chê tôi " sao mày ốm thế ", " sao mày cao thế ", " mày như thế đồ đứa nào rước mày",...

- - Ở hay con này! Tao khen có câu mà mày vui đến vậy hả?

- - Ủ tao vui lắm mày ơi, vì có khi nào mày khen tao đâu...

- - Thì ra con gái thích con trai khen thế này đây, thảo nào mấy thằng dẻo mồm dẻo miệng lại có người yêu nhanh đến thế

Nghe nó nói tới đây tôi chạnh lòng, tắt luôn cả tiếng cười. Sao nó lại nói như vậy? Nó với Nguyệt xảy ra chuyện chi chẳng?

- - Này! Mày sao thế? Sao mà thần người ra như thế hả? Sao mày không cười nữa?

- - À! Tao đang suy nghĩ chuyện ni đó mà...

- - Chuyện gì thế? Nói tao nghe coi

- - Không có chuyện gì quan trọng đâu...mày mua gì cho tao đó?

- - Món mày thích nè...hũ tiêu chớ còn gì nữa

- - Mày đúng là tuyệt nhất...

Lâu lắm rồi tôi mới có cảm giác thật ấm áp, hạnh phúc, tôi không biết vì lí do gì mà mình lại ăn ngon đến thế, do hũ tiếu ngon hay do có nó ở đây...!

Tôi đó nó không đi chơi với Nguyệt mà ở nhà với tôi, hai chúng tôi ăn cơm xong rồi xem hài, xem phim tình cảm khóc sướt mướt, rồi xem phim ma sợ không cho nó về; hai đứa ngồi tâm sự thật lâu nói hết những gì còn vướng mắc

- - Mà yêu Nguyệt thật à?

- - Con này! Nhìn mặt tao giống Sở Khanh lắm hay sao mà mày lại hỏi như thế hả

- - Không phải. ý tao là mày có chắc chắn là mày yêu Nguyệt không? Hay nó chỉ là tình cảm nhất thời thôi hỉ đồ ngốc này!

Nó suy nghĩ thật lâu, nhìn tôi nó trả lời:

- - Tao nghĩ là tao yêu Nguyệt rồi mày à. Mày thấy đó từ trước giờ tao chưa nói chuyện với ai hợp như Nguyệt trừ mày ra thôi. Mày và Nguyệt là hai người tao không thể mất được dù có xảy ra chuyện gì. Vì thế mày phải luôn ở bên cạnh tao nghe!

- - Thằng điên này! Tao vẫn ở đây chứ có đi đâu mà lo

- - Tao biết thời gian qua tao ít ở bên cạnh mày, ít quan tâm mày, tao biết mày buồn nhưng không nói ra Vy à!

- - Mày sao thế! Tao có buồn gì đâu. Tao vui hơn nữa là khác, tao vui vì mày tìm được người mày yêu thật sự, tao vui vì mày xứng đáng được như vậy....

Nhìn vào ánh mắt nó tôi cảm nhận được sự ấm áp mà nó dành cho tôi, tôi không ngờ nó lại suy nghĩ như vậy. Đúng thế thời gian qua nó ít quan tâm tôi hơn, ít chăm sóc tôi hơn, nhưng tôi vui khi nó nói như vậy. Lời nói của nó làm tim tôi nhói lên, hai hàng nước mắt rung rung sắp rơi...

- - Mày sao thế? Khóc hả? thành công rồi!

Nó cười phá lên, còn tôi thì rơi lệ mà chẳng hiểu chuyện gì xảy ra

- - Mày thấy cảm động không? Giống phim ngôn tình mà mày xem chưa?

- - Cái gì? Mày đang diễn hả

- - Chứ mày nghĩ thật à. Tao biết mày sẽ không ích kỷ như thế nên không bao giờ mày trách tao bao cái chuyện như thế này được

- - Cái thằng này! Dám lừa tao

Nó ngây thơ quá, nó chả hiểu tí nào về con gái hết. Con gái rất ích kỷ chứ không như nó nghĩ, nó ngốc lắm! Nhưng dù miệng nó nói thế nhưng ánh mắt nó không bao giờ biết nói dối cả ánh mắt nó cho tôi sự tin tưởng.

Tôi mừng vì nó tìm được người cho nó hạnh phúc cho nó sự ấm áp mà tôi không thể cho nó được. Thật ra Nguyệt rất tốt, rất thương nó, là một người hoàn hảo để nó yêu, tôi đã nhiều lần nói chuyện với Nguyệt và hiểu được tính của Nguyệt là như thế nào và tôi tin tưởng ở Nguyệt sẽ đem lại hạnh phúc cho nó, nó nhất định phải hạnh phúc khi ở bên Nguyệt.

- - Vy ơi! Nguyệt đây

Ồ Nguyệt nhắn tin cho tôi này, mới sáng sớm mà, hay là có chuyện gì rồi! Tôi vội vàng trả lời hỏi chuyện với Nguyệt

- - Ủ Vy đây, có chuyện gì hả Nguyệt?

- - Không à, Nguyệt chỉ muốn hỏi chuyện của Hoàng mà thôi, vì Vy là bạn thân nhất của Hoàng nên Nguyệt muốn hỏi về sở thích với thói quen của Hoàng thôi

Lúc này tôi mới thở phào nhẹ nhõm. Tôi kể cho Nguyệt nghe tất cả Hoàng thích cái gì và ghét cái gì, kể cho Nguyệt nghe chuyện lúc xưa của Hoàng này nọ. Tôi chợt nghĩ sao mình lại hiểu Hoàng rõ đến như vậy, do tôi thân với Hoàng chăng? Nhưng cũng đúng tôi là bạn thân của Hoàng mà, tôi không giúp nó thì còn ai nữa.

Tối hôm sau, không có nó nên tôi phải một mình ra phố kiếm đồ ăn. Đi ngang qua từng gian hàng, từng ngõ nhỏ tôi nhìn thấy hình ảnh tôi với nó ở mọi lúc mọi nơi, nhưng giờ có lẽ sẽ không còn như trước nữa. Ồ! Ai kia? Một dáng người quen quen đang hiện dần trước mặt tôi.. Là Nguyệt ư! Mà Nguyệt đang đi cùng với ai vậy? Không phải Hoàng, mà là một người con trai khác đang nắm lấy tay người yêu của bạn tôi ư? Tôi lay hoay đuổi theo mà người đông làm tôi mất dấu họ. Tôi có cảm giác bất an nên đã chạy về gọi điện cho Hoàng ngay lập tức

- - Hoàng à? Mà đang làm gì thế? Tôi vừa nói vừa thở hổn hển

- - Thì tao đi chơi với Nguyệt chứ còn làm gì nữa. Mà mày gọi tao giờ này có việc gì không?

- - Có thật là mày đi chơi với Nguyệt không? Lúc này tao thấy Nguyệt trên phố mà.

- - À...Thì.. lúc này tao định đi chơi với Nguyệt nhưng Nguyệt nói bận nên tao ở nhà đây. Mà mày gọi tao chỉ để hỏi vậy thôi à

- - Có thật là mày đang quen Nguyệt không? Mày có chắc là lúc quen mày Nguyệt không quen ai khác nữa không? Tôi cố hỏi Hoàng cho bằng được

- - Mày bị sao vậy? mày nghĩ Nguyệt là con người như vậy à? Chắc mày xem phim Hàn nhiều quá rồi...

Tôi càng cố giải thích cho nó hiểu việc gì đang diễn ra thì nó lại cố cho rằng tôi vì sự ích kỷ của mình mà kiếm chuyện với Nguyệt. Tôi đó tôi với nó cãi nhau, đây cũng là lần đầu tiên nó lớn tiếng với tôi, tôi khóc như một con cóc, khóc vì những lời nó nói với tôi, mặc dù những lời đó không nặng lắm nhưng lại chạm tới trái tim của tôi, tim tôi đau thắt lại... Có phải từ lâu tôi đã thích rồi chăng!

Sau trận cãi nhau đó tôi với nó không nói chuyện một thời gian dài, dù giận nó nhưng tôi chưa bao giờ ngừng quan tâm nó cả. Tôi bắt đầu điều tra Nguyệt, bắt đầu theo dõi Nguyệt, đúng là không ngoài dự tính của tôi. Nguyệt còn đang yêu một anh lớn hơn 5 tuổi đã có công việc ổn định. Tôi định đem thông tin này nói cho Hoàng nghe nhưng mỗi khi nhìn thấy nó tim tôi cứ đập loạn lên, nhớ tới những lời nó nói mắt tôi lại rung rung.

Đang lúc tôi không biết làm thế nào để cho Hoàng biết sự thật, tôi một mình vào quán cà phê gần trường ngồi, Vừa vào quán tôi bắt gặp Hoàng cùng Nguyệt đang ngồi nói chuyện vui vẻ như chưa có chuyện gì xảy ra vậy. Sao Nguyệt có thể đối xử với Hoàng như vậy chứ, cô ta với vẻ ngây thơ đó mà lừa Hoàng ư... Không suy nghĩ nhiều tôi tiến thẳng tới bàn hai người, ném những bức ảnh tôi đã chụp được lúc cô ta và người đàn ông kia đi bên nhau...

- - Vy! Mày làm gì vậy? Hoàng đứng dậy nhìn tôi với ánh mắt khó chịu

- - Mày nhìn đi... Nhìn người yêu mày ngày thơ như thế nào đi. Tôi chỉ tay về phía những bức ảnh trên bàn và nói với Hoàng

Hoàng, Nguyệt cùng nhìn những tấm ảnh đó rồi phì cười. Tôi thì ngơ ngác, chẳng hiểu chuyện gì xảy ra...hay là...

- - Hai người sao vậy? sao lại cười?

- - Vy à! Thật ra Hoàng nhờ Nguyệt đóng giả người yêu Hoàng trước mặt Hoàng đó. Nguyệt dịu dàng khẽ nói với tôi

- - Tại sao? Tại sao lại đóng giả người yêu trước mặt tôi chứ? Hai người nói đi...

Hoàng cầm hai tay rồi khẽ nói:

- - Vì tao thích mày...mà tao không biết mày có thích tao không nên tao phải dùng cách này để xác minh tình cảm của mày...

Câu nói của Hoàng khiến tim tôi thất lại, đau nhói; vậy mà suốt thời gian qua tôi ngỡ...tôi vung tay Hoàng ra

- - Thế là suốt thời gian qua chỉ có mình tôi là một con ngốc trong kế hoạch của hai người à. Tôi òa khóc trước mặt biết bao người, xung quanh chắc người ta nghĩ tôi là một cô bé đáng thương bị người mình yêu căm thù...

- - Vy! Mày nghe tao nói đã, thật sự tao thích mày lâu rồi, mà không dám nói tao sợ lúc tao nói ra mày sẽ rời xa tao... Tao xin lỗi mày..!

- - Thôi đi!...

Tôi bỏ chạy như một đứa con gái vừa bị người mình yêu nhất phản bội. Tuy chạy nhanh nhưng tôi vẫn nghe phía sau có tiếng Hoàng vẫn gọi tôi.

- - Vy! Cẩn thận

Rầm!.....Một tiếng động lớn ở phía sau, nghe như tiếng ai vừa bị đâm xe vậy.... Tôi ngã lăn xuống đường rồi từ từ quay lại, trước mặt tôi là vũng máu mà người nằm trên đó không ai khác là Hoàng ư!.....

Tôi ngã ngửa xuống đất, bò từ từ lại, Hoàng nằm đó và vẫn nhìn tôi với ánh mắt đầy yêu thương như xưa... Tôi ôm Hoàng trong tay rồi cả bầu trời tôi sập lại...

Bây giờ ngồi đây trên tay cầm tấm hình của Hoàng năm xưa rồi nhìn đứa con 2 tuổi của tôi đang chơi nước mắt tôi cứ chảy không ngừng

- - Hoàng! Lại đây mẹ bé nào...

Vâng! Hoàng là tên của con trai tôi, cái tên này là do tôi đặt, cái tên đó đã mang đến sự sống cho tôi mà đánh đổi đi người mà tôi yêu thương nhất suốt quãng đời học sinh sinh viên, và đến bây giờ nó vẫn chiếm vị trí quan trọng trong tim tôi.

Hôm nay là ngày mà 7 năm trước tôi đã làm một điều ngu ngốc nhất, tôi dắt Hoàng con tôi đến thăm mộ của Hoàng, nhìn tấm ảnh trên mộ đã cũ nhưng Hoàng vẫn như vậy khuôn mặt vẫn men vẫn đẹp như xưa, Giá như ngày đó tôi chịu ở yên cho Hoàng giải thích thì mọi chuyện sẽ khác rồi, giá như ngày đó tôi cười và ôm chầm lấy Hoàng khi Hoàng nói thích tôi thì có lẽ tôi đã có một tình đẹp như mơ rồi.

Tôi một tay dắt thằng bé một tay đặt bó hoa xuống mộ Hoàng, mà lòng đau thắt như xưa. Cuộc sống của tôi bây giờ là do Hoàng đánh đổi của sinh mạng của mình để giữ lại cho tôi, tôi phải sống thật tốt, phải hạnh phúc, luôn cả phần của Hoàng đã gởi gắm vào tôi.

"Đồ ngốc, đến cuối cùng anh cũng vì em à" là câu tôi kịp nói với Hoàng lúc đó.....

Sói Lửa